

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED: Szerkesztőség: Deák Ferenc
ucca 2. Telefon: 13-33. - Kiadóhivatal:
kölszönyvtár és jegyiroda: Aradi
ucca 8. Telefon: 306. - Nyomda: Löw
Lipót ucca 19. Telefon: 16-54. » » » » »

Szombat, 1927 december 31

III. EVFOLYAM 299. SZÁM

MAKÓ: Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Urai ucca 6. Telefon: 151. szám. » » » » »
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Szerkesztőség
és kiadóhivatal: Andrassy ucca 25.
Telefon: 49. szám. » » » » »

Előfizetési ára havonta 3-20, vidéken és a fővárosban 5-60, külföldön 6-40 pengő. Egyes szám 16, vasár- és ünnepnap 24 fillér

Műpártolás.

Esztendő szombatján, ahogyan december utolsó napját nevezik, sok mindenféle érzés, gondolat fogja el és szorongatja az embert. Sok minden történt és sok minden nem történt meg ebben a nem közönséges esztendőben. Nekünk magyaroknak a jó reménység csillagát gyújtotta ki sötét éjszakánk kódében Rothermere akciója, amely ennek az évnek legbiztatóbb és legörvendetesebb eseménye és eredménye, persze egyelőre még inkább ígért, mint teljesedés.

De ha csak itt maradunk a magunk portáján, a város falai között, akkor bizony nem sok örömet és sikert jelenthetünk. Pangó és tengő közélet, ipar és kereskedelem. A kínai fal városa ez, ahol a torony alatt mandarinok uralkodnak és kormányoznak. Különösen kulturális életünk vigasztalan és reménytelen. Semmi kezdeményezés, semmi lendület. Van itten állítólag egy Képzőművészeti Társulat, amely hivatalos volt arra, hogy városunkban a képzés és képfaragás művészetét megszervezze és irányítsa, már amennyire művészetet szervezni kell és irányítani lehet. Ennek az ugynevezett Képzőművészeti Társulatlak befenntek szerint több évtizedes multja van, de viszont körülbelül egy évtized óta úgy gruppirozza a semmittevést, hogy lázas tevékenységnek lássék. Az utóbbi időkben már ennek a lázas tevékenységnek látszatára sem igen törekszik, legalább is nem erőlteti meg magát. Néha, néha, hosszú és mély szünetek után úgy tesz, mint valami modern művészeti Ripp van Winkle, fölébred nyugalmas és kényelmes álmából, amely inkább csak alvás, mert még álmoképei sincsenek neki és összejön, de úgy jön össze, mint aki összemegy. Ilyenkor elhatározza, hogy határozni fog jövőendő magatartása tekintetében és mint aki jól végezte dolgát, elnapolja magát boldogabb időkre. Erről az állítólagos Képzőművészeti Társulatról nem is hogy nehéz szatirát írni, hanem egyszerűen lehetetlen, mivel a lét és nemlét határán imbolygó létezése maga kész szatíra. Ez a művészeti tetszhalál akar éltető lelket önteni a szegedi képzőművészet embeireibe?

A torony alól egyelőre természetesen semmi jót nem várhatunk. Ott uralom és nyugalom van. Nyugalom és unalom. A mandarinok békéje és rendje. A torony alatt most az egész kultura célját és értelmét, mélyét és tetejét egy szóban találják, egy megváltó eszmében, egy bűvös igében: *színház!* Szomaházy lelke lebeg a házi vizek felett, az élet és művészet lényege: *mesék az irógépről.* A színház persze kézenfekvő dolog, a színházhoz mindenki ért, a színház mindenkinek nyújt valamit és a színházban nem erőlteti meg magát senki. Már tudniillik abban a színházban, amely a toronyaljai esztétika és dramaturgia szerint való színház és amely lényegében és természetében olyan messze van a valódi emberi és nemzeti művelődéstől, mint a Fedák-krém Michelangelo márványszobraitól.

A színházi álkultura reflektorfényében észre sem veszik a művészet egyéb területeit. Meg se látják, hogy itten egész sor tehetséges képző és képfaragó és egyéb kulturérték él, dolgozik, alkot, vergődik, nyomorog, akiket a klinikai kulturfőlény programja számításon kívül hagy. Szegeden még eddig nem tudtak egy művésztelepet létesíteni, holott kisebb alföldi városokban ez régen és szépen sikerült.

Szolnokon van művésztelep, Kecskeméten szintén, Debrecenben művészház épült, Hódmezővásárhely és Makó megérti, megbecsüli, foglalkoztatja és ellátja képzőművészeit. Rudnay Gyula és Pásztor János a magyar Fiesole melengető talajából nőttek nagyra. Miért nem épít Szegeden a város műtermeket? Miért hajléktalan a piktúra és a skulptúra a mi nagy tiszaparti metropolisunkban? Itt, ha a művész tálratot akar rendezni, akkor kénytelen egy szálló halljában kiállítani vagy valamely egyesület helyiségeit kölcsönkérni. És a szegedi képzőművészek egészen szervezetlenek. Apátlan, anyátlan árvái ők ennek a városnak, akiket mint kapakaszakerülőket tekint és kezel a hatósági omnipotencia. A cigányokkal jobban bánnak, mint velük. Így persze sohase lesz Szegedből magyar Bar-

bizon.

Igazán itt az idő, most, vagy soha, hogy a szegedi művészet mostohasorsu harcosai egy szívvel, lélekkel, egy akaratval, önrztesen és öntudatosan tömörüljenek és egyesülve a szomszéd vidék, elsősorban Hódmezővásárhely és Makó művészeivel, egységesen lépjenek föl és alkossák meg a maguk művészi és emberi érdekeit védő és céljait szolgáló egyesületüket és mutassák meg, hogy az ugynevezett közéleti tekintélyek nélkül és a hivatalnak packázásai ellenére is tudnak életet és jövőt, sikert és eredményt teremteni.

Esztendő szombatján végre valahára határozzák el, hogy Szeged jó hírre és kulturája érdekében, megcsinálják az új évben azt, amelyet egy alakulás immár hosszú esztendőkön keresztül akadályoz és halogat.

A munkásbiztosítópénztári kinevezések.

A szegedi pénztár új orvosainak és tisztviselőinek teljes névsora. — Az orvosi kinevezéseknél nagyrésztben nem mellányolák a szerzett jogukat és sok régi orvost hagytak ki.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

A Budapesti Közlöny szombat reggeli száma közli az Országos Munkásbiztosító Pénztár ujonnan megalakított státuszában kinevezett tisztviselők névsorát. A szegedi osztályra vonatkozóan a következő kinevezések történtek:

A VII. fizetési osztályban titkárnak Tarajossy Ödön tb. főszolgabíró a makói kirendeltséghez,

a VIII. fizetési osztályba segédtitkárnak nevezték ki dr. Ocskay Kornél kerületi pénztári számellenőrt és dr. Fischer Sándor forgalmi adótisztviselőt,

a IX. fizetési osztályban fogalmazó lett dr. Hoffmann János napidíjas,

a X. fizetési osztályban segédfogalmazó dr. Rozniczky Béla napidíjas, dr. Molnár István segédfogalmazó és Matolcai Tibor államrendőrségi kezelő,

a számvevősnél a VII. fizetési osztályba másodosztályú főszámánácsosnak nevezték ki Mayer Antalt, a szegedi pénztár eddigi igazgatóját,

a VIII. fizetési osztályban számtanácsosnak Kasziner Zoltánt és a makói kirendeltséghez Klivényi Elemér magántisztviselőt,

a IX. fizetési osztályban számvizsgálónak Kéri József számellenőrt, továbbá Kelemen Jakab számellenőrt a szentesi kirendeltséghez, Körmendi Dezső számellenőrt a hódmezővásárhelyi kirendeltséghez,

a X. fizetési osztályban számellenőrök lettek Lindnert József, Dévény Imre és Kolja József számtisztek, utóbbi beosztva a vásárhelyi kirendeltséghez.

A XI. fizetési osztályban számtisztek Mezey György, Náray Pál (Makó), Jablonszky István és Wiesner Jenő napidíjasokat.

A kezelési osztályban a IX. fizetési osztályba irodafőosztály Forrai Károlyt, a X. fizetési osztályban irodatiszt Gündör Vince és Lantos Ferenc számtiszteket, Benke Gedeon havidíjast. A XI. fizetési osztályba irodasegédtszekt Hauke Matild és Szigeti Kálmánné segédtiszteket. Kezelőkké Pintér András, Feles Andor, Nagy István (Makó), Berde István, Ifjú Makay Kálmán, Német Lajos (Szentes), Hegedüs

Elemér (Hódmezővásárhely) napidíjasokat.

A késő éjszakai órákban sikerült megszerezni

a szegedi kerülethez kinevezett orvosok névsorát:

Kinevezték tudó szakorvossá Bedő Imrét és Kovács Ferencet,

bőrgyógyász szakorvossá Koneczwald Tibort és Vén Ferencet,

sebész szakorvossá Virág Máriát és Machánszky Lászlót,

szemész szakorvossá Leitner Vilmost,

nőgyógyász szakorvossá Sándor Józsefet,

fül, orr és torok szakorvossá Greer Józsefet,

fogász szakorvossá Gyulai Bernát Ernőt,

Gyermekgyógyász szakorvossá Lukács Józsefet,

szülész és nőgyógyásszá Falta Bélát,

kezelő orvosokká: Krausz Józsefet, Böszö Istvánt, Turcsányi Imrét, Leinzinger Lászlót, Erényi Istvánt, Bukovinszky Lászlót, Zajács Lajost, Simon Ákóst, Zoltán Ferencet, Buczko Károlyt, Sárkány Árpádot, Hatos Sándort, Mogán Bélát és Buchholtz Jánost (Szeged-köterület), Kiss Dezsőt, Szarka Ödönt (Csongrád), Damjanovics Elemért, Gábor Zoltánt (Dorozsma), Weinberger Ernőt (Kistelek), Genzinger Antalt (Kiszombor), Magyar Dezsőt (Kübekháza), Járay Bélát (Szöreg), Fröhlich Jenőt (Szatymaz), Ábrahám Imrét (Csanytelek).

Makóra: Bogdán József fogász szakorvost, Gera Józsefet, Hubert Mihályt, Vajda Ferencet, Juhász Istvánt kezelő orvosokká.

Mezőhegyesre: Hollósi Árpádot, Borsos Zoltánt, Kollanda Bélát kezelő orvosokká.

Weszelovszky Károlyt (Apátfalva), Ballagi Imrét (Magyarcsanak), Révész Istvánt (Csanádpalota), Aszalós Istvánt (Püspöktelek), Tóth Sándort (Földeák), Koldus Lászlót (Báttonya), Reisz Izidort (Dombegyháza), Hall Józsefet (Magyarbányhegyes), Morvai Ödönt (Kunágota), Molnár Lászlót (Kevermes), Fenyves Ignácot (Csanádapátfalva), Urai Miklóst (Mezőkovácsháza).